

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא, אב"ד

כב' השופטת יפעת שטרית

כב' השופט סאאב דבור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עאווני בן עאמר זיאדאת ת.ז. *****

הנאשם

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

נוכחים :

בשם המאשימה : עו"ד אבי פסטרנק

בשם הנאשם : עו"ד דניאל וייס, מטעם הסניגוריה הציבורית

הנאשם - הובא על ידי הליווי

בשם משפחת המנוחה : עו"ד עביר בכר, מטעם הלשכה לסיוע המשפטי

גזר דין

1. בהכרעת הדין שניתנה ביום 08.06.2020 הורשע הנאשם פה אחד, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע

רצח, עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בשיבוש מהלכי משפט, עבירה

לפי סעיף 244 לחוק העונשין ובמסירת ידיעות כוזבות, עבירה לפי סעיף 243 לחוק העונשין.

הנאשם זוכה מחמת הספק מעבירה של חטיפה לשם רצח, עבירה לפי סעיף 372 לחוק העונשין.

2. בקצרה יאמר, כי ביום 24.10.2016, כשנה לאחר נישואיהם של בני הזוג, חנק הנאשם את

אשתו אחלאם וגרם למותה, בעת שזו הייתה בחודשי הריון מתקדמים. המעשה בוצע לאחר

שבליבו של הנאשם גמלה ההחלטה להמית את אחלאם, על רקע חשדו כי זו רוצה לעזוב אותו

ולמנוע ממנו לגדל את הילד שעתיד להיוולד להם.

ביום 24.10.16 בין השעות 20:16 ל- 22:00 שהו בני הזוג בצימר בנצרת עילית. בצאתם מן

הצימר נשא הנאשם את אחלאם המעולפת על ידיו, השכיבה במושב האחורי של רכבו ומאז

היא לא נראתה עוד. מהצימר נסע הנאשם לבית אחותו, שאל מעדר מבעלה של אחותו ועזב

את המקום. כעבור מספר שעות הוא חזר לבית אחותו, כשהוא מזיע ובגדיו מלוכלכים,

והתוודה בפניה כי חנק את אשתו למוות וקבר את גופתה. הנאשם הוסיף כי איש לא ימצא

את מקום קבורתה של אשתו המנוחה, ואכן עד לרגע זה לא נמצאה גופתה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1
2 למחרת הגיע הנאשם לבית אמה של אחלאם וסיפר בכזב לאמה ולבני משפחתה כי אחלאם
3 נחטפה כמה שעות קודם לכן, בעת שהשניים עשו דרכם ברכב מחיפה לנצרת, סמוך ליישוב
4 ציפורי. בהמשך אותו ערב התייצב הנאשם בתחנת המשטרה ומסר בכוונה הודעה כוזבת,
5 לפיה אחלאם נחטפה על ידי אנשים זרים רעולי פנים. בפתח החקירה כאשר נתבקש הנאשם
6 למסור לחוקריו את מכשיר הטלפון שלו, הוא מסר להם את מכשיר הטלפון של אמה של
7 אחלאם, וזאת בכדי לשבש את החקירה.

8

9

תסקיר נפגעי עבירה

10

11 3. בטרם נשמעו הטיעונים לעונש ולבקשת המאשימה הורינו על הכנת תסקיר נפגעי עבירה ביחס
12 לבני משפחתה של המנוחה. תסקיר כאמור הוגש לבית המשפט ביום 31.08.2020. תוכנו של
13 התסקיר יפורט להלן בתמצית על מנת שלא לפגוע בצנעת הפרט.

14

15 4. מהתסקיר עולה כי המנוחה אחלאם ז"ל, שהייתה כבת 20 במותה, הותירה אחריה אם, אח
16 ושתי אחיות. (אחי המנוחה, בן ה- 18, לא היה מעוניין לקחת חלק בשיחה עם עורכת התסקיר
17 ולכן אין התייחסות ספציפית בתסקיר לפגיעה שנגרמה לו).

18

19 התסקיר מתאר את מצבם הנפשי המורכב של בני משפחתה של המנוחה, החווים כאב, כעס
20 וצער ומוצפים בתחושות קשות הקשורות בנסיבות מותה הטראומטי. שירות המבחן התרשם
21 כי בני המשפחה מתקשים לשוב לנהל את שגרת חייהם, כפי שהייתה טרם הרצח, וכי חסרונה
22 של המנוחה ואי מציאת גופתה, מעצימים את תחושת האובדן והחסר, ומותירים אותם
23 בחוויה קשה של חוסר אונים.

24

25 מהתסקיר עולה כי הקשר של המנוחה עם אימה ואחיותיה היה משמעותי וקרוב. היא תרמה
26 לשמחת המשפחה ולאווירה משפחתית חמה. משפחתה תיארה אותה כצעירה מלאת שמחת
27 חיים, טובת לב ואהודה על חבריה ועל סביבתה. כמו כן צוין כי, על אף שהמנוחה חוותה פגיעה
28 קשה בידי אחד מבני דודה, לאחר ששפך על פניה חומצה ופגע קשות באחת מעיניה, היא
29 הצליחה לסיים 12 שנות לימוד אך לא השתלבה במסגרת לימודית או תעסוקתית.

30

31 שירות המבחן מצא כי, אמה ואחיותיה של המנוחה מונעות על ידי צורך עז למצוא את מקום
32 קבורתה, כי עד אז, הן אינן מסוגלות לסגור מעגל ולהתפנות לבנייה מחדש של זהות חיי
33 המשפחה.

34

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 על פי המפורט בתסקיר, האם הייתה בעבר אישה אופטימית ושמחה ואהבה להשתתף
2 באירועים חברתיים. מאז האירוע היא מתקשה לחוות הנאה ושמחה כבעבר ומתקשה לנהל
3 אורח חיים תקין, מצב שמותיר אותה בתחושה של כישלון ואשמה, לצד חרדה כלפי ילדיה.
4 היא הפכה מאישה פעילה וחזקה אשר גידלה את ילדיה לבד למשך שנים רבות לאישה דואבת,
5 אשר שקועה בכאב ובמועקה. גם מצבה הבריאותי של האם התדרדר בעקבות האירוע.
6
7 נזק נוסף שעליו הצביע שירות המבחן בא לידי ביטוי באובדן תחושת הביטחון וההגנה של
8 בנות המשפחה. מאז מות האב, האם וילדיה הרגישו פגיעים ופחות מוגנים, האם השקיעה
9 רבות על מנת לספק להם את תחושת הביטחון, אך מעשי הנאשם, החריפו את תחושת חוסר
10 ההגנה והותירו את בנות המשפחה מוחלשות וחרדות, במיוחד כאשר הפוגע הוא בן משפחה
11 שהן נתנו בו אמון אך הוא בגד בהן.
12
13 אשר לאחיותיה של המנוחה, הן תוארו בתסקיר כנתונות בכאב ובייסורים. הן חוות ירידה
14 במצב רוחן ומתקשות לחזור ולתפקד כבעבר. על פי התסקיר, מותה של המנוחה, הותיר אותן
15 בחוויה עמוקה של אבל טראומטי, אותו הן מתקשות להכיל. שירות המבחן העריך כי מדובר
16 בפגיעה משמעותית, שכן הנאשם גרם לערעור מוחלט בתחושת הביטחון של בנות המשפחה
17 ביחס לעולם שסביבן, ביחס לאחר וביחס לעצמן. לצד הפגיעה בהן בהיבט הרגשי, הן מתקשות
18 כיום ויתכן גם בעתיד, לנהל חיים עצמאיים ולסמוך על עצמן להתמודד עם אתגרים שונים
19 הניצבים בפניהן.
20
21 שירות המבחן התרשם כי אובדנה של המנוחה, שהייתה בחודשי הריון מתקדם וכן אי מציאת
22 גופתה, מעסיק את משפחתה ואינו מרפה. ההסתגלות לאובדן הינו קשה במיוחד מכיוון
23 שהאירוע נותר לא פתור וניכר שבני המשפחה מתקשים לעבור תהליך של עיבוד האבל לעת
24 הזאת.
25
26 שירות המבחן ציין כי אחיותיה של המנוחה סירבו להיעזר בגורמי הטיפול וכיום הן משקיעות
27 את מירב מאמציהן בהליך המשפטי כנגד הנאשם. על כן, המליץ שירות המבחן כי יוטל על
28 הנאשם פיצוי כספי משמעותי לבני המשפחה, וזאת כחלק מגזר הדין שיושת עליו.
29
30
31
32
33

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

- 1
2
3
4
5 .5 בכל הנוגע לענישה בגין עבירת הרצח, טוענת המאשימה כי משנקבע בהכרעת הדין שהדין
6 החדש אינו מקל עם הנאשם, (שכן לו בוצע הרצח היום הוא היה נכנס לכלל רצח בנסיבות
7 מחמירות), הרי התוצאה היא שיש להטיל על הנאשם עונש מאסר עולם כעונש חובה, בהתאם
8 לדין הקודם. בהתייחס לעבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם, שיבוש הליכי משפט והודעות
9 כוזבות, ביקשה המאשימה לקבוע כי בין אם מדובר בשני אירועים נפרדים ובין אם מדובר
10 באירוע אחד שיש בו שני מעשים נפרדים, הרי שיש להטיל על הנאשם בגינן עונש משמעותי.
11
12 .6 לטענת המאשימה האינטרס המוגן בעבירות הללו הוא השמירה על שלטון החוק, והפגיעה
13 בו במקרה זה, באה לידי ביטוי באופן חמור ואכזרי במיוחד. סמוך לאחר הרצח, עשה
14 הנאשם כל שלאל ידו כדי להקשות על פענוח התיק, על מציאתה של המנוחה וזאת בראש
15 ובראשונה על ידי העלמת גופתה של אשתו ההרה ובהמשך בהתנהלותו כלפי בני משפחתה
16 של המנוחה ובידיעות הכוזבות שמסר למשטרה, כאשר הוא הפנה את רשויות האכיפה
17 למקומות שונים ממקום המצאה של המנוחה, ובכך למעשה מנע או צמצם את היכולת של
18 הרשויות לפענח את המקרה ולאתר את המנוחה.
19
20 לעמדת המאשימה, בנסיבות הללו, יש מקום לקבוע מתחם עונש גבוה יחסית, זאת בשים לב
21 לעובדה שהנאשם באופן מהותי ממשיך לבצע במובנים מסוימים את אותה עבירה. הנאשם
22 עומד על חפותו, וזוהי כמובן זכותו, אך בכך מגולם גם חוסר שיתוף הפעולה בהמשך סתרת
23 הגופה. מדובר, כך נטען, במעשה מתמשך, אכזרי, אשר בא לידי ביטוי בנוק משמעותי כלפי
24 משפחת המנוחה, כפי שהדברים באים לידי ביטוי בפירוט ובצורה נוגעת ללב בתסקיר נפגעי
25 העבירה. מעשיו של הנאשם בהקשר הזה ממשיכים יום אחר יום למנוע ממשפחת המנוחה
26 לחלוק לה כבוד אחרון ולאפשר לה ולו במעט להמשיך הלאה בחייה.
27
28 .7 ב"כ המאשימה עמד בדבריו על ענישת המקסימום שקבע המחוקק לצד עבירת הידיעות
29 הכוזבות - 5 שנות מאסר ולצד עבירה של שיבוש מהלכי משפט - 3 שנות מאסר. לאור
30 טיעוניו, והפסיקה אליה הפנה, עתר ב"כ המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין
31 העבירות הללו בנסיבותיהן במצטבר לכל עונש אחר הוא בין 2 ל - 5 שנות מאסר. זאת, הן
32 אם מדובר באירועים נפרדים והן אם מדובר באירוע אחד.
33

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

8. בכל הנוגע לסוגיית צבירת העונשים בגין העבירות הנלוות למאסר העולם הפנתה המאשימה לגזר הדין שניתן בתפ"ח (נצרת) 27695-02-16 **מדינת ישראל נ. רחאל** (28.07.2020), ולפסיקה שאזכרה שם, וטענה כי העיקרון בעניין אפשרות הצבירה קשור לקיומו של אינטרס נבדל ומובחן מביסס עבירת הרצח. אינטרס נוסף ומובחן כזה קיים לטעמה של המאשימה במקרה זה ומצדיק צבירת העונשים.
9. בהתייחס לשיקולים לקביעת העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, נטען כי לנאשם עבר פלילי והוא ריצה בעבר עונשי מאסר, כפי שניתן ללמוד מגיליון הרשעותיו הקודמות (עת/1). זאת ועוד, במהלך מעצרו בהליך זה, ביצע הנאשם עבירת איומים, הוא הורשע בגינה ונגזרו עליו מספר חודשי מאסר בפועל. עוד צוינה לחובת הנאשם העובדה שלא הביע חרטה ולא לקח אחריות למעשיו. חמור מכך, כך נטען, המחוקק ראה לקבוע כקריטריון לקביעת העונש את מידת ההשתדלות של הנאשם לתקן את אשר עשה. הנאשם לא זאת בלבד שלא עשה מעשה אקטיבי כדי לתקן את הנזק שגרם, אלא חוסר שיתוף הפעולה שלו ממשיך את הפגיעה באינטרס המוגן. שיקולים אלה מביאים למסקנה, כך לגישת המאשימה, כי יש למקם את עונשו של הנאשם בקצה העליון של מתחם העונש ההולם.
10. סופו של דבר, המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם עונש מאסר עולם שיתווספו לו 5 שנות מאסר בפועל במצטבר. לצד זאת, מבקשת המאשימה להטיל על הנאשם 3 שנות מאסר על תנאי (שמביאות להשתת העונש המקסימלי בגין העבירות הנוספות), בגין כל עבירת פשע, כשהתנאי יחול גם על עבירות שיביצע הנאשם במהלך מאסרו. בהקשר זה חזר וציין בא כוח המאשימה כי הנאשם כבר ביצע עבירה פלילית בין כותלי הכלא בשלב המעצר. כן עתרה המאשימה לחייב את הנאשם לשלם פיצוי למשפחת המנוחה בסכום המקסימלי הקבוע בחוק, לאור הנזקים הקשים שנגרמו להם כמפורט בתסקיר נפגעי העבירה ובקנס המקסימלי הקבוע בחוק.
- טיעוני ההגנה**
11. ב"כ הנאשם ביקש שלא להשית על מרשו פיצויים לטובת משפחת קורבן העבירה. לטענתו, מתסקיר נפגעי העבירה מצטיירת תמונה לא פשוטה, הנאשם מבין את הפגיעה שנגרמה להם, אך לעמדתו הוא לא ביצע את המעשים בהם הורשע והוא מייחל עד היום לשובה של בת זוגו האהובה.
- הסנגור ביקש כי בית המשפט ימנע מהטלת קנס, דווקא מתוך ההבנה כי על הנאשם יוטל פיצוי משמעותי, וזאת על מנת לאפשר לנאשם לנתב את משאביו לכיוון תשלום הפיצוי וכן בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ובמאסר הממושך שהוא עתיד לרצות.

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 לעניין גובה הפיצוי, ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם חי בכלא בצניעות, הוא דל אמצעים, אין לו
2 כסף ואין לו מקורות תמיכה. על פי טיעוניו, אף שעל פי הפסיקה מצב כלכלי אינו שיקול לעניין
3 החיוב בפיצוי, השאיפה צריכה להיות שגם אסיר שביצע עבירות חמורות, לא יחיה בתנאי
4 עוני. לעמדתו, נכון יותר להשית פיצוי שיהא בר קיימא, ושהנאשם יוכל לעמוד בתשלומו.
5 בהקשר זה הפנה לפסיקה בעבירות רצח, המדגימה פסיקת פיצויים בסכום הנמוך מהשיעור
6 המקסימלי: תפ"ח (מחוזי חי') 1944-12-09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.09.2011), ע"פ
7 6144/10 **גטצאו נ' מדינת ישראל** (10.04.2013), ע"פ 5956/08 **אל עוקה נ' מדינת ישראל**
8 (23.11.2011) וע"פ 1310/12 **שוורצמן נ' מדינת ישראל** (03.11.2014).
9
10 12. ביחס למתחם הענישה וחפיפת העונשים בגין העבירות הנלוות טען הסנגור כי בפסיקה
11 קיים מנעד רחב של מתחמים לעבירות הללו, וכי אין הצדקה למקם את עונשו של הנאשם
12 בחלק העליון של המתחם שייקבע, שכן עברו הפלילי איננו מכביד, אין לו עבר רלוונטי
13 בתחום של שיבוש או של מסירת ידיעה כוזבת, ולא מתקיימות נסיבות הממקמות אותו
14 בחלק העליון של המתחם.
15
16 ב"כ הנאשם סבור כי יש לקבוע עונש אחד כולל בגין כל העבירות ולחלופין להורות על חפיפה
17 מלאה של העונשים בגין עבירת השיבוש ובגין מסירת ידיעה כוזבת, בהתחשב בזיקה בין
18 העבירות ובמהותן. לטענתו, עבירות השיבוש ומסירת הידיעה הכוזבת הן בעלות קשר הדוק
19 למעשה העיקרי, והן אינן כאלה שפגעו בחיי אדם.
20
21 13. באשר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם בגין עבירת הרצח, בה הורשע, טען בא כוחו כי
22 מאחר ואין עדיין פסק דין חלוט ומבלי שהנאשם מודה או משלים עם הכרעת הדין,
23 ובהתחשב בכך שזוהי ההזדמנות הראשונה שיש לו לטעון לתחולת ההסדר החדש בעבירות
24 המתה, (תיקון 137 לחוק העונשין), הוא מבקש לקבוע כי החוק החדש הוא דין המקל עמו.
25 ב"כ הנאשם אישר כי המאשימה אכן העלתה את הטיעונים ביחס לדין החדש בשלב
26 הסיכומים לפני הכרעת הדין, אך לטענתו ההגנה לא התייחסה אליהם, מאחר והיא המתינה
27 להכרעת הדין.
28 לגופו של עניין, עמדת ההגנה היא שלא מתקיימות אף אחת מהנסיבות המפורטות בסעיף
29 301 לחוק העונשין, המבססות אשמה ברצח בנסיבות מחמירות. גם אם מתקיימת אחת
30 מהנסיבות הללו, עדיין ניתן לחרוג ממאסר עולם חובה בהתאם לסעיף 301א(ב) לחוק,
31 שלפיו כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות, רשאי בית המשפט להרשיע את הנאשם בעבירה
32 לפי סעיף 300 לחוק העונשין, אשר לצדו אין עונש מאסר עולם חובה. טיעון זה נסמך על
33 הקביעה בהכרעת הדין בנוגע לקיומו של "חלל ראייתי", הטמון בהעדר גופה, בהעדר חוות

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 דעת פתולוגית ובהעדר יכולת אובייקטיבית לקבוע דבר בנוגע לעצם המוות וסיבת המוות.
2 עוד נטען כי החלל הראיתי נובע גם משתיקתו של הנאשם ובכך שהוא לא מסר גרסה,
3 היכולה לשפוך אור על היסוד הנפשי ועל מה שארע באותן דקות קריטיות בצימר. לגישת
4 ההגנה, חלל זה משליך על הקביעה בעניין התכנון או הליך ממשי של שקילה וגיבוש
5 ההחלטה להמית והוא אף יכול להיחשב כנסיבות מיוחדות, שבגינן לא יוטל על הנאשם
6 עונש מאסר עולם חובה.
7
- 8 14. לסיכום, עתר הסנגור שלא לגזור על הנאשם מאסר עולם חובה, לחפוף את העונשים
9 שיוטלו על הנאשם בגין העבירות הנלוות או לקבוע עונש אחד לכלל העבירות וכן להימנע
10 מהשתת קנס ולפסוק פיצויים בגובה נמוך.
11
- 12 15. בתגובה לטיעוני ההגנה ביקשה המאשימה לדחות את הטיעון המשפטי שהעלה ב"כ הנאשם
13 בכל הנוגע לתחולת הדין החדש, מן הנימוק שבהכרעת הדין ישנן קביעות עובדתיות שנשמכו
14 על טיעוני הצדדים וטיעוני ההגנה צריכים להתבסס על קביעות אלה. גם אם ההגנה בחרה
15 שלא להתייחס לכך בסיכומיה בכתב בטרם ניתנה הכרעת הדין, היא התייחסה לסוגיה
16 בטיעוניה בעל פה. לגופו של עניין, נטען כי כל הטענות שהעלתה ההגנה נדונו ונבחנו היטב על
17 ידי בית המשפט בהכרעת דינו ואין למאשימה אלא להפנות למה שנקבע שם.
18 באשר לטענה לגבי קיומו של "חלל ראיתי", כנסיבה מיוחדת לסטות לקולה מעונש החובה,
19 נטען כי מדובר בטענה מקוממת. כל ה"אשמה" לגבי קיומו של ה"חלל" הזה נתונה לפתחו
20 של הנאשם, ולכן ההסתמכות עליו כשיקול לקולה, איננה מתיישבת עם ההיגיון והשכל הישר.
21 לחלופי חילופין אם בית המשפט יהיה סבור כי במקרה זה עונש מאסר העולם איננו עונש
22 החובה, הרי לעמדת המאשימה גם אז זהו העונש הראוי וההולם את מעשיו של הנאשם.
23
- 24 16. לבקשת הנאשם אפשרנו לאמו לומר מספר דברים לטובתו. האם הביעה את אמונתה בחפותו
25 של בנה. לטענתה, אשתו אחלאם עודנה בחיים, והיא כלל איננה מסכנה.
26
- 27 הנאשם עצמו בחר שלא להוסיף דברים מטעמו. נעיר בהקשר זה כי בטרם השמיע סנגורו
28 את טיעונו לעונש התנגד הנאשם בתחילה לאפשר כל טיעון בהקשר זה, מן הנימוק שהוא
29 עומד על חפותו ומאחר והוא סבור שאין כל טעם לטעון לעונש משהורשע בביצוע הרצח.
30 הנאשם הוסיף כי הוא סבל רבות בחייו והוא כבר נתון במעצר תקופה ארוכה. לדבריו, יבקש
31 רחמים רק מאלוהים. הנאשם הוסיף כי אין בכוונתו לשבת במאסר עולם וגם אין לו מאין
32 לשלם את הקנס.
33

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

דיון והכרעה

1

2

3 17. הנאשם רצח בקור רוח את רעייתו הצעירה, בעת שזו נשאה ברחמה את ילדם הראשון.
4 אחלאם ז"ל הייתה כבת 20 בלבד בעת שתמו חייה רווי הסבל והמכאוב. בנערותה הייתה
5 אחלאם קורבן למעשה אלימות קשה, במהלכו הותזה חומצה לאחת מעיניה ופגעה בראייתה.
6 דווקא כאשר עמדה ללדת את ילדה הראשון ולזכות במעט אושר, נגדעו חייה על ידי הנאשם
7 באכזריות. אם לא די בכך, הנאשם הטמין את גופתה של אחלאם במקום לא נודע, אותו נוצר
8 בליבו ובמכוון כדי למנוע איתורה. בכך הוא מונע ממנה קבורה נאותה, ומוסיף סבל בל יתואר
9 למשפחתה.

10

11 18. כאמור, הנאשם הורשע, במסגרת הכרעת הדין ברציחתה של אחלאם, עבירה, לפי סעיף
12 300(א)(2) לחוק העונשין, כהגדרתה לפני תיקון 137 לחוק העונשין, שהעונש הקבוע לצידה
13 הוא מאסר עולם חובה, וזאת לצד עבירות של שיבוש מהלכי משפט ומסירת ידיעות כוזבות.
14 הכל כמתואר בהכרעת הדין.

15

16 19. בהתאם להוראות המעבר בתיקון 137 לחוק העונשין (סעיף 25 לחוק המתקן), בחנו במסגרת
17 הכרעת הדין, האם החוק החדש הוא בבחינת דין מקל, בנסיבות העניין, וקבענו כי מתקיימת
18 במקרה דנן הנסיבה המחמירה הקבועה בסעיף 301(א)(1) לחוק העונשין, שעניינה, מעשה
19 שנעשה לאחר תכנון או לאחר הליך ממשי של שקילה וגיבוש החלטה להמית, על כן הדין
20 החדש איננו מקל עם הנאשם.

21

22 כפועל יוצא מכך, הורשע הנאשם בכך שרצח את אשתו בכוונה תחילה, קרי, בעבירה לפי סעיף
23 300(א)(2) לחוק העונשין, בהתאם לדין הישן, ודינו, בגין עבירה זו למאסר עולם.

24

25 20. במהלך טיעוניו לעונש טען הסנגור, בניגוד לקביעה זו, כי לא מתקיימת אף נסיבה מחמירה,
26 כהגדרתה בסעיף 300(א) לחוק העונשין, ועל כן חל בעניינו סעיף 300 לחוק, שהוא בבחינת
27 דין מקל, שכן העונש הקבוע לצידו הוא מאסר עולם, שלא כעונש חובה.

28

29 טענה זו דינה להידחות.

30

31 ראשית, אין ממש בטענה כי זו ההזדמנות הראשונה שבה יכול היה הנאשם להידרש לטענה
32 בדבר תחולתו של הדין החדש. המאשימה העלתה עמדתה בסוגיה זו בסיכומיה בטרם ניתנה
33 הכרעת הדין והסבירה מדוע בנסיבות המקרה מתקיימת נסיבה מחמירה. ההגנה בחרה שלא
34 להתייחס לכך בסיכומיה בכתב. בפרוטוקול הדיון שנערך ביום 25.9.19 השלימו הצדדים
טיעוניהם בעל פה. על אף שהדברים לא צוינו במפורש בפרוטוקול, ניתן להבין ממנו כי ב"כ

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 הנאשם נתבקש להגיב על טיעוני המאשימה בהקשר זה ואז הגיב באופן כללי בלבד שככל
2 שבית המשפט יכריע בעניינים שהם רלוונטיים לתיקון, כמובן שכל דבר שפועל לזכותו של
3 הנאשם וכל דין מקל עמו יחול עליו ולא להיפך.
4 בנסיבות אלה, על סמך הממצאים שנקבעו בהכרעת הדין ומשכבר קבענו כי מתקיימת נסיבה
5 מחמירה, כהגדרתה בסעיף 300א(א) לחוק העונשין, הרי יש לדחות את טענת ההגנה בהקשר
6 זה.
7
8 21. לחלופין, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות, לצורך דיון
9 לפי סעיף 301א(ב) לחוק העונשין, הקובע כדלקמן:
10
11 **"על אף הוראות סעיף קטן (א), התקיימה נסיבה מחמירה כאמור באותו**
12 **סעיף קטן, אך מצא בית המשפט, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, כי**
13 **מתקיימות נסיבות מיוחדות שבשלהן המעשה אינו מבטא דרגת אשמה**
14 **חמורה במיוחד, רשאי הוא להרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיף 300".**
15
16 הוראת סעיף זה מסמיכה את בית המשפט לקבוע גם בנסיבות של רצח בנסיבות מחמירות,
17 כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיף 300 לחוק העונשין, (ולא ברצח לפי סעיף 301א(א)
18 לחוק), אך זאת מנימוקים מיוחדים שירשמו שלפיהן **מתקיימות נסיבות מיוחדות שבשלהן**
19 **המעשה אינו מבטא דרגת אשמה חמורה במיוחד.**
20 מטרת ההוראה (כפי העולה גם מדברי ההסבר של החוק- ה"ח תשע"ו מס' 972) היא לאפשר
21 לבית המשפט להימנע מהטלת עונש מאסר עולם במקרים בהם נסיבות המעשה אינן מבטאות
22 רמת חומרה גבוהה כמו זו המשתקפת במעשי רצח חמורים בדרך כלל, וזאת למשל כאשר
23 הרצח בוצע מתוך חמלה.
24 במקרה שלפנינו, לא זו בלבד שאין כל נסיבות שבעטיין המעשה איננו מבטא דרגת אשמה
25 חמורה במיוחד, אלא שניתן לומר כי ההיפך הוא הנכון. הנאשם רצח את רעייתו, בחורה
26 צעירה, שהייתה בחודשי הריון מתקדמים והעלים את גופתה. מעשיו מבטאים דרגת חומרה
27 גבוהה במיוחד. הנסיבות אליהן הפנה בא כוח הנאשם, כמו קיומו של "חלל ראייתי", הנובע
28 בעיקר מכך שהנאשם לא מסר גרסת אמת בכל הנוגע למה שהתרחש בצימר והעלים את
29 הגופה, אינן יכולות להיזקף לזכות הנאשם ובוודאי שאינן מעידות על מידת חומרה נמוכה של
30 אשמה במעשיו.
31
32 22. המסקנה היא כי יש לדחות את טענות הנאשם בכל הנוגע לטענה כי הדין החדש הוא דין מקל
33 בעניינו ולהותיר את הקביעה כי חל הדין הקודם, המחייב הטלת מאסר עולם כעונש חובה.
34

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 23. נותר לדון לפיכך בשאלה מה הם העונשים שראוי לגזור על הנאשם בגין העבירות הנוספות
2 שביצע, שיבוש מהלכי משפט ומסירת ידיעה כוזבת והאם ראוי להטילם במצטבר על העונש
3 שהוטל על הנאשם בגין העבירה החמורה מכל.
4
- 5 24. בכל הנוגע לשאלת הצבירה של העונשים, על פי ההלכה, לפי מצוות סעיף 40 לחוק העונשין
6 ובהתאם לעיקרון ההלימה, בשלב גזירת דינו של עבריין, על בית המשפט לתת ביטוי עונשי
7 לכל מעשה שבו הוא הורשע. על כן, הוראה לפיה העונשים ירוצו במצטבר היא הכלל, והחלטה
8 על חפיפת העונשים, במיוחד כאשר מדובר בענישה בגין עבירת רצח ועבירה נוספת, היא זו
9 המצריכה הנמקה מיוחדת (ראו ע"פ 8686/15 גריבוב נ' מדינת ישראל (03.10.2017)).
10
- 11 25. ההכרעה בשאלה האם לחפוף או לצבור עונשים בגין מעשים נוספים שביצע נאשם, מעבר
12 לעבירת הרצח, מושפעת מנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ומוכרעת על יסוד שני שיקולים
13 מרכזיים. "השיקול הראשון – זיקתן של העבירות בהן הורשע הנאשם, כאשר זיקה חזקה
14 עשויה להצדיק חפיפת העונשים. השיקול השני – מהותן וחומרתן של העבירות... הרשעה
15 של עבריין בעבירות חמורות, בעבירות שבוצעו בנסיבות קשות או בברוטאליות, או בעבירות
16 הפוגעות באינטרסים היקרים לנו כחברה, בדגש על עבירות אלימות בכלל ועבירת רצח בפרט,
17 עשויה להצדיק ענישה מצטברת (ע"פ 6535/01 קוזירוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(3) 562, 571
18 (2003); עניין שר, בעמ' 477). בנוסף לשיקולים אלו, בית המשפט רשאי להתחשב גם
19 בנסיבותיו האישיות של נאשם, לרבות גילו, היעדר עבר פלילי, והאם הודה במעשים או הביע
20 עליהם חרטה... " (ע"פ 1900/18 ילמה נ' מדינת ישראל (06.10.2019)).
21
- 22 **גזירת הדין בעבירות הנלוות**
- 23
- 24 26. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, שמשמעו
25 קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג
26 ומידת העונש המוטל עליו.
27
- 28 27. גזירת עונשו של נאשם בגיר מחייבת קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון המנחה,
29 וקביעת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם. במקרים יוצאי דופן, ניתן לסטות מן המתחם
30 לקולא בהסתמך על שיקולי שיקום (סעיף 40ד' לחוק העונשין), או לחומרא, בשל שיקולי
31 הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה' לחוק העונשין).
32

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 כשמדובר במי שהורשע בריבוי עבירות, הליך גזירת הדין כולל שלושה שלבים. בשלב הראשון
2 על בית המשפט לקבוע בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, האם עבירות אלה מהוות אירוע
3 אחד או כמה אירועים, על פי מבחן "הקשר ההדוק" שהתפתח בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר
4 נ. מדינת ישראל (29.10.2014) וכן ע"פ 1127/13 גברזגיי נ. מדינת ישראל (15.01.2014)). אם
5 מדובר בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לאירוע כולו
6 ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.
7
- 8 .29 את מתחם העונש ההולם יש לקבוע על פי אמות המידה שנקבעו בסעיף 40 לחוק העונשין,
9 שהן הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה
10 והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי המפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשין. את העונש
11 המתאים לנאשם גוזר בית המשפט בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה,
12 כמפורט בסעיף 40יא' לחוק העונשין.
13
- 14 **מתחם הענישה בעבירות של שיבוש מהלכי משפט ומסירת ידיעות כוזבות**
15
- 16 .30 הנאשם הורשע בביצוע עבירה של שיבוש מהלכי משפט, בכך שמסר ביודעין לחוקריו את
17 הטלפון של פאוזיה, אמה של המנוחה, בהציגו אותו כטלפון השייך לו, וזאת במטרה להכשיל
18 את החקירה. לא זו אף זו, הנאשם גם העלים את גופתה של אחלאם, מקום קבורתה איננו
19 ידוע עד היום.
20 הרשעתו בעבירה של מסירת ידיעה כוזבת, מושתתת על כך שלמחרת הרצח, דיווח הנאשם
21 למשטרה על חטיפתה של אחלאם, ביודעו כי מדובר בתלונת שווא. בכך ביצע עבירה של
22 מסירת ידיעה כוזבת, לגבי ביצוע עבירה מסוג פשע.
23
- 24 .31 מדובר בעבירות המהוות אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם למבחן
25 "הקשר ההדוק", לכן יש לקבוע לגביהן מתחם אחד.
26
- 27 **הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם**
28
- 29 .32 לפגיעה החמורה בקדושת החיים, שביצע הנאשם במעשה הרצח, נלוו במקרה זה מעשים
30 נוספים, שפגעו אף הם בערכים חברתיים שאין להמעית בערכם.
31
32 במעשיו המתוארים לעיל, שמטרתם הייתה שיבוש החקירה, הסתרת האמת והיחלצות
33 מאימת הדין, פגע הנאשם בערכים החברתיים שעניינם שמירה על הסדר הציבורי ועל יכולת

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 גורמי אכיפת החוק לפעול כנדרש להגעה לחקר האמת. כמו כן, פגעו מעשיו, שכללו העלמת
2 הגופה, בערך החברתי של שמירה על כבוד המת. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים הללו,
3 מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים האלה הינה ברף הגבוה, בשים לב לכך שהם
4 נלוו לעבירה החמורה ביותר, של נטילת חיי אדם, ומטרתם הייתה למנוע חקירתה, גילוי
5 האמת ומיצוי הדין עם מבצעה.

6
7 נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן הן בעלות חומרה מיוחדת, שכן, בהעלמת גופתה של
8 המנוחה ובמסירת הידיעה הכוזבת בנוגע לחטיפתה של אחלאם, לא רק שיבש הנאשם את
9 החקירה והקשה עליה, אלא פגע פגיעה קשה וכואבת נוספת, בבני משפחתה, שאינם יכולים
10 להביאה לקבורה מכובדת. כתוצאה מכך מועצם כאבם של בני המשפחה, מתמשך, ומלווה
11 אותם כחור שחור, שלא ניתן להכלה, כפי שניתן ללמוד מתסקיר נפגעי העבירה. התעקשותו
12 של הנאשם, שלא לחשוף את מקום קבורתה של אחלאם, והיצמדותו ל"סיפור החטיפה"
13 מעלים את דרגת האכזריות של מעשיו ומעידים על מידת התעלמותו מסבלם של הסובבים
14 אותו.

מדיניות הענישה הנהוגה

15
16
17
18 33. מנעד הענישה בעבירות הנדונות הוא רחב, על כך אין חולק. העובדה שהן בוצעו על מנת
19 לטשטש את הראיות ולהתחמק מן העבירה החמורה ביותר, הפוגעת בקדושת החיים, מציבה
20 את העבירות במקרה דנן ברף חומרה גבוה שלהן. כך גם הפגיעה במשפחת הקורבן כתוצאה
21 מהעלמת הגופה, פגיעה מתמשכת המגדילה את סבלם בגין אובדן הבת והאחות.

22
23 ראוי להפנות בהקשר זה לתפ"ח 67108-07-18 **מדינת ישראל נ' חיים** (06.08.2020), שם נקבע
24 מתחם עונש הולם הנע בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל בגין עבירות של שיבוש מהלכי
25 משפט ומסירת ידיעה כוזבת, בנסיבות דומות לאלה שבפנינו. באותו מקרה הורשע הנאשם
26 ברציחתה של אשתו, אותה חנק למוות וקבר בבור. במקביל דיווח כי אשתו נעלמה ורק לאחר
27 חיפושים נרחבים אותרה גופתה. בגין מעשה הרצח ושתי העבירות הנוספות כמפורט לעיל,
28 נדון הנאשם למאסר עולם בצירוף שתי שנות מאסר בפועל שהוטלו עליו במצטבר לעונש
29 מאסר העולם.

30
31 34. בבואנו לקבוע מתחם עונש הולם לעבירות של שיבוש הליכי משפט ומסירת ידיעה כוזבת,
32 הבאנו בחשבון את הערכים החברתיים המוגנים, את מדיניות הענישה הנהוגה ואת הנסיבות
33 המיוחדות של המקרה כמתואר לעיל, כמו גם את הסבל שנגרם בעטיין לנפגעי העבירה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 לפיכך, אנו רואים להעמיד את מתחם העונש ההולם כנע בין שנת מאסר בפועל לבין שלוש
2 שנות מאסר בפועל.

העונש הראוי לנאשם

3
4
5
6 35. העונש הראוי לנאשם צריך להיגזר בתוך המתחם בהעדר נסיבות המצדיקות לסטות ממנו.
7 בין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש למנות את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל
8 מספר לא מבוטל של הרשעות בעבירות אלימות ורכוש. אחת מן העבירות (איומים), בוצעה
9 תוך שהנאשם עצור בגין הליך זה. הנאשם כבר ריצה עונשי מאסר ממושכים בעבר, בגין
10 העבירות שביצע.

11
12 36. עוד יש לזכור כי הנאשם לא לוקח אחריות על מעשיו. הוא דבק בחפותו, כזכותו בחוק, ועל
13 כך אין להלין כנגדו, אך תוצאתה החמורה של עמדה זו היא שעד היום לא אותרה גופתה של
14 המנוחה. עובדה זו יש לקחת בחשבון גם בגדר השיקולים הנוגעים למאמצי הנאשם לתיקון
15 תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה, או במקרה זה, העדר מאמציו לעשות את
16 המעשה המינימאלי אשר יכבד את רעייתו במנוחתה האחרונה ויאפשר למשפחתה להתאבל
17 עליה.

18
19 37. ישנם שיקולים מועטים העומדים לזכותו של הנאשם, כמו גילו (הנאשם יליד 1993),
20 ומצבו הכלכלי. נכונים אלו גם לצאת מתוך הנחה כי חייו לא היו פשוטים, כפי שטען בפנינו
21 מבלי להרחיב ומתוך המעט שאליו נחשפנו במהלך שמיעת הראיות.

22
23 38. לאור המכלול אנו סבורים כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הגבוה (אם כי לא
24 העליון) של המתחם שנקבע לעיל.

25
26 39. הנאשם רצח את אשתו הצעירה, בעת שזו נשאה את ילדם הראשון ברחמה ודינו בגין מעשה
27 מתועב זה למאסר עולם. לאור ההלכות שפורטו לעיל בכל הנוגע לצבירת העונשים בגין
28 העבירות הנלוות למעשה הרצח שביצע הנאשם, ובשים לב לחומרה המיוחדת של העבירות
29 הנוספות, ולפגיעה המובחנת שהסבו, אנו סבורים כי יש לגזור על הנאשם עונש מצטבר, ולו
30 באופן חלקי בגין עבירות אלה. כמפורט לעיל, הנאשם העלים את גופתה של אחלם והוא
31 ממאן לגלות את מקום קבורתה. בכך הוא מוסיף לסבל הנגרם לבני משפחתה כתוצאה מן
32 האובדן הקשה שהם חווים, ואיננו מאפשר להם להביאה לקבורה בצורה מכובדת ולהשלים
33 את תהליך האבל על לכתה של אחלם. העבירות הנוספות בוצעו ביום הרצח ואף לאחריו,

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 וכל זאת במטרה לא רק להסוות את דבר מעורבות הנאשם באירוע, אלא גם את דבר הרצח
2 ואת מקום הימצאות הגופה. נסיבות אלה, ובפרט מידת הפגיעה שהן מסיבות למשפחת
3 הקורבן, מצדיקות השתת עונש מאסר בפועל נפרד בגין העבירות הנוספות, שיצטבר ולו באופן
4 חלקי לעונש מאסר העולם שיוטל עליו.
5
- 6 המאשימה עתרה להשית על הנאשם קנס בשיעור המקסימלי וכן מאסר מותנה, עד לעונש
7 המקסימלי הקבוע לצד העבירות הנלוות. לאחר ששקלנו את הנסיבות האישיות של הנאשם
8 ותקופת המאסר הארוכה שהוא עתיד לרצות, לא שוכנענו כי יש מקום להשית עליו קנס או
9 מאסר על תנאי.
10
- 11 שונה המצב ביחס לעתירת המדינה להשית על הנאשם פיצוי לנפגעי העבירה, בסכום המירבי.
12 בעניין זה אנו סבורים כי לאור כל המפורט לעיל, זהו המקרה בו נכון לחייב את הנאשם לשאת
13 בפיצוי בסכום משמעותי, שכמובן גם בו אין כדי לפצות על הסבל שגרם. בהקשר זה ראוי
14 להזכיר כי על פי הפסיקה (ראו ע"פ 1310/12 שורצמן נ' מדינת ישראל (03.11.2014), יכולותיו
15 הכלכליות של העבריין אינן מהוות שיקול בקביעת שיעור הפיצוי לטובת משפחת הקורבן.
16 עיינו בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, ואיננו סבורים כי ניתן ללמוד ממנה שסכום הפיצוי
17 הראוי במקרה זה צריך להיות נמוך מהסכום המקסימלי. (כך למשל תפ"ח (מחוזי חי')-1944-
18 12-09 מדינת ישראל נ' פלוני (12.09.2011), אליו הפנה הסנגור, עוסק בנאשם הלוקה בפיגור
19 שכלי שלגביו הושג הסדר, שעל פיו יוטל עליו עונש מופחת.
20 לעומת זאת, נאשמים שהורשעו בהריגה, בנסיבות חמורות כדוגמת זו שבפנינו, חויבו לפצות
21 את משפחת הקורבן בסכום המירבי (ראו ע"פ 4524/18 חנוכייב נ' מדינת ישראל (03.03.2019)
22 וע"פ 55/20 רושורוש נ' מדינת ישראל (19.07.2020)).
23
- 24 לאור המפורט לעיל, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים :
25
26 א. מאסר עולם בגין עבירת הרצח, כמתחייב מהוראות החוק.
27 ב. 30 חודשי מאסר בפועל, בגין העבירות הנלוות, ש- 24 חודשי מאסר מתוכם יישא
28 הנאשם במצטבר לעונש מאסר העולם.
29 **סה"כ ירצה הנאשם מאסר עולם בתוספת 24 חודשי מאסר בפועל.**
30 ג. הנאשם ישלם פיצויים לנפגעי העבירה בסך 258,000 ₪. 200,000 ₪ מתוכם ישולמו
31 לאמה של המנוחה ויתרת הסכום לאחיה בחלקים שווים.
32

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 אוקטובר 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 בשלהי גזר הדין ונוכח התבטאויותיו של הנאשם בפנינו אנו רואים לנכון לחזור ולהסב
2 תשומת לב גורמי שב"ס למצבו הנפשי של הנאשם ולצורך בהשגחה מתאימה עליו.

3

4 החומר הרפואי מתיקה של המנוחה שהומצא לבית המשפט במהלך הדיון לצורך דיון בבקשה
5 לפי סעיף 108 הוחזר לידי ב"כ המאשימה.

6

7

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

8

9

10 ניתן והודע היום כ"ה תשרי תשפ"א, 13/10/2020 במעמד הנוכחים.

11

סאאב דבור, שופט

יפעת שיטריט, שופטת

אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא

12

13

14

15

הוקלד על ידי ליאור ממן